

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: -y.

Cím: Mimosz.

Forrás: Népszava

Bp.

1918. VII. 18.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

331.85

Hely

Idő

"1918"

Személy

Helyszám

331.85

"1918"

MIMOSZ.

*

Ez a rövidítés a Munkások Irodalmi és Művészeti Országos Szövetségét jelenti. Abból az alkalomból írunk róla, hogy most, vasárnap délután tartotta saját disztermében a szövetségben fennálló országos munkászeneiskola vizsgálati hangversenyét. Elmentünk a hangversenyre és meg kellett állapítanunk, hogy az a munka, amely a Mimoszban folyik, nagyon érdemes munka és nagyon is megérdemli a szervezett munkásság érdeklődését. Azért mondjuk ezt, mert a *Népszavának* kegyetlenül szűk háborus terjedelme miatt olvasóink a Mimoszban is, mint nagyon sok munkásintézménynek általában, csak a legapróbb betűkommunikációval találkozhatnak.

A vizsgálati hangverseny délután 3 órakor kezdődött és nagyon rövid megszokással három órában keresztül tartott. Harminckett szám szerepelt a műsorán, főlváltva zongora-, hegedű-, ének- és cimbalom-számok. Kissé túltöltött volt így a műsor — ennek tünt föl a forró júniusi délutánon, — de a hangverseny rendezőinek, a zeneiskola igazgatóságának alkalmat kellett adnia az iskola sok-sok tanítványának arra, hogy a nyilvánosság előtt mutassa meg tudását, fejlődését.

Élménynek bizonyára sokáig felejthetetlen lesz az a vasárnapi délután, amit a szövetség puritán egyszerűségű disztermében töltöttünk. Munkáshallgatósággal teli volt a hosszú terem, nem-proletár alig egy-kettő kerüldözött a nagy hallgatóságban. És munkások voltak az előadók is, munkások vagy munkásszülők gyer-

melei. És nagy meglepéssel hallgattak a proletárok egy-egy vasmunkásnak hegedűjátékát, zongorázását és gyönyörűséggel tapsoltak egy varrónő elvtársnak, aki a hegedűből a legérzelmesebb hangokat esalta ki. Zökkenők bizonyosan voltak; az iskola tanítványainak legtöbbje alig néhány hónapja adhatja oda az óráit a zene művészetének. És csak az esti óráit. A Mimosz zeneiskolája a nagy népszerűségét bizonyára annak is köszöni, hogy tanítóóráit nagyrészt este tartja, amikor a munka, a robot nem foglalja le a művészet után is áhítókat. Megengedjük: érzett az is, hogy egyik-másik tanítvánnyal sok munkája volt a tanárjának. De általában véve, a nagy többségnél határozott művészi érzéket, rátermettséget, megértést, fejlődésre való képességet állapíthatunk meg. Volt közöttük olyan is, akinek a játékából határozott tehetség sugárzott ki.

A Mimosz tanári kara — Mustetz György, Szalárdy Antal, özv. Biehler Bódogné, Kovách Mária, Kujbisz Aranka, Bátori Irén, Blau Márton — derekas munkát végeztek. A vizsgálati hangverseny eredménye és az a sok taps, ami vasárnap délután fölhangzott, sok biztosságot szolgálhat arra, hogy a munkások zenei képzését folytassák. A Mimoszban pedig fenn kell tartania és fejlesztenie kell ezt a munkászeneiskolát, az eddig jónak bizonyult uton kell haladnia: odaadó, hozzáértő tanítókkal az esti órákban is kell taníttatnia, olcsó tandíjjal, a zenei szerzőknek köszönetével. Így a Mimosz a zenét kedvelő munkásoknak nagy gárdáját nyelheti.

Székesfővárosi háziyomda 1915.